

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 414

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 mai 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 341 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice	1-3		
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		494. — Hotărâre privind echipamentul maritim.....	3-7
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		315. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2006 — 14 mai 2007	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 341

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

etnice, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.936/com/2005.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile de lege criticate se aplică în mod unitar tuturor celor vizați de ipoteza normei și nu contravin, așadar, principiului egalității și al nediscriminării, acest principiu presupunând aplicarea unui tratament juridic diferit unor situații deosebite, respectiv a unui regim juridic identic pentru situații egale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.936/com/2005, **Curtea de Apel Suceava – Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.** Excepția a fost ridicată din oficiu de către instanța de judecată într-o cauză având ca obiect o contestație împotriva unei decizii a Casei Județene de Pensii Suceava prin care aceasta a anulat decizia prin care reclamantului i s-au acordat drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată arată că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la principiul egalității în drepturi a cetățenilor, precum și celor ale art. 20 din aceasta, cu raportare la dispozițiile art. 14 și 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării și dreptul la reparație echitabilă.

În acest sens se susține că textul de lege atacat creează o discriminare, întrucât persoanele aici enumerate, respectiv cele care au activat în miliție, securitate sau instanțe militare, sunt excluse de la beneficiul drepturilor acordate în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 doar pentru „simplul fapt că locul lor de muncă era la acea instituție, care, de altfel, funcționa conform legilor de la acea vreme” și independent de funcția deținută acolo sau dacă au săvârșit o faptă culpabilă, care, eventual, să fi fost dovedită și sancționată potrivit legii. Astfel, se introduce o culpabilizare generală, indiferent de vina personală, încălcându-se „principiile egalității pe motive de apartenență, precum și al nediscriminării”.

Mai menționează că, în speța dedusă judecății, dispozițiile de lege criticate „sancționează o persoană persecutată din motive etnice pentru aspecte petrecute ulterior și fără legătură cu drepturile ce i se cuvin pentru persecuțiile suferite”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere prin care apreciază că prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 sunt constituționale, întrucât acestea nu contravin principiilor egalității în drepturi și nediscriminării, consacrate de art. 4 alin. (2) și de art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Pe de o parte, principiul egalității în drepturi impune reglementarea unui tratament juridic egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar pe de altă parte, instituirea prin dispozițiile de lege criticate a unor categorii de persoane cărora nu li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 reprezintă opțiunea legiuitorului, care, în considerarea unor situații deosebite în care acestea se află, poate să reglementeze excluderea lor de la beneficiul acordării unor drepturi.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 41 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciază că acestea nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 8 noiembrie 2000. Textul de lege criticat are următorul conținut: *„Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra păcii și omenirii, celor care înainte de 23 august 1944 au desfășurat o activitate fascistă în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, precum și celor care în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 au făcut parte din aparatul de represiiune, securitate, miliție și din instanțele militare care au instrumentat și au judecat procese politice ale opozanților regimului comunist.”*

Curtea de Apel Suceava – Secția comercială, contencios administrativ și fiscal consideră că acest text de lege contravine art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, privind principiul egalității în drepturi a cetățenilor și al nediscriminării din motive de apartenență politică, precum și art. 14 și 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, respectiv dreptul la reparație echitabilă, prin raportare la prevederile art. 20 din Constituție, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Analizând textul de lege criticat, raportat la prevederile din Legea fundamentală și din instrumentele juridice internaționale pretins a fi încălcate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Instituirea prin dispozițiile de lege criticate a unor categorii de persoane cărora nu li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 105/1999, respectiv persoanele condamnate pentru infracțiuni contra păcii și omenirii, cele care înainte de 23 august 1944 au desfășurat o activitate fascistă în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, precum și cele care în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 au făcut parte din aparatul de represiiune, securitate, miliție și din instanțele militare care au instrumentat și au judecat procese politice ale opozanților regimului comunist, nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi.

În concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a statuat în numeroase rânduri în deciziile sale în materie că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

În consecință, Curtea observă că, în cadrul competențelor sale, legiuitorul poate adopta reglementări

prin care unele persoane să nu beneficieze de acordarea unor drepturi, ținând seama de situațiile diferite în care acestea se află și fără ca astfel să se încalce principiul egalității în drepturi.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate „sanționează o persoană persecutată din motive etnice pentru aspecte petrecute ulterior și fără legătură cu drepturile ce i se cuvin pentru persecuțiile suferite“, Curtea constată că aceasta nu se referă la o problemă de constituționalitate, ci la o problemă care ține de domeniul interpretării și aplicării legii, care nu intră însă

sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de atributul exclusiv al instanței de judecată.

Referitor la critica de neconstituționalitate față de dispozițiile art. 20 din Constituție, cu raportare la art. 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, întrucât reglementează dreptul la reparație echitabilă al părții lezate în cazul constatării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a unei încălcări a acestei convenții sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al statului pârât nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, excepție ridicată din oficiu de către Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.936/com/2005 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind echipamentul maritim

Având în vedere prevederile art. 69 și 70 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică echipamentelor maritime prevăzute în anexa A.1, destinate a fi montate la bordul navelor noi care arborează pavilionul român.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică echipamentelor prevăzute în anexa A.1, care, la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, erau deja montate la bordul unei nave care arborează pavilionul român.

(3) Echipamentele maritime prevăzute în anexa A.2, pentru care, potrivit convențiilor internaționale, se prevede necesitatea aprobării de tip, dar pentru care nu există standarde internaționale de încercări, continuă să fie supuse aprobării de tip Autorității Navale Române, conform normelor tehnice aprobate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(4) Echipamentele maritime destinate a fi montate la bordul navelor existente:

a) echipamente care nu se găseau la bord anterior; sau
b) echipamente care se găseau anterior la bord și care sunt înlocuite, cu excepția cazurilor în care convențiile internaționale permit altfel, sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri, fie că nava se află sau nu în România în momentul instalării echipamentelor.

(5) Fără a contraveni faptului că echipamentele prevăzute la alin. (1) pot intra sub incidența altor acte normative, în special a Hotărârii Guvernului nr. 497/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, cu modificările și completările ulterioare, care transpune Directiva Consiliului 89/336/CEE, și a Legii protecției muncii nr. 90/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care

transpune Directiva Consiliului 89/686/CEE, aceste echipamente fac doar obiectul prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei hotărâri, termenii utilizați se definesc după cum urmează:

a) *aprobare de tip* — procedurile de evaluare a echipamentului produs în conformitate cu standardele de încercări aplicabile și de eliberare a certificatelor corespunzătoare;

b) *Autoritatea Navală Română* — organul tehnic de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, care verifică respectarea prevederilor prezentei hotărâri și este responsabil pentru supravegherea pieței;

c) *certIFICATE de siguranță* — certificatele eliberate de administrațiile statelor de pavilion sau de organizații recunoscute, în numele acestora, în conformitate cu convențiile internaționale;

d) *convenții internaționale*:

1. Convenția internațională asupra liniilor de încărcare, încheiată la Londra la 5 aprilie 1966 (LL 66), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1971;

2. Convenția referitoare la Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, încheiată la Londra la 20 octombrie 1972, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 239/1974;

3. Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993;

4. Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979,

împreună cu protocoalele și amendamentele la acestea, în versiunile lor actualizate;

e) *echipament montat la bord* — echipamentul plasat sau instalat permanent la bordul unei nave;

f) *echipamente* — echipamentele maritime cuprinse în anexele A.1 și A.2, care se montează la bordul navelor pentru a fi utilizate conform prevederilor reglementărilor internaționale sau care se montează în mod voluntar în vederea utilizării și pentru care este necesară aprobarea administrației statului de pavilion conform instrumentelor internaționale;

g) *echipamente de radiocomunicații* — echipamentele prevăzute în cap. IV din Convenția SOLAS 1974, în versiunea sa actualizată, și aparatele radiotelefonice UIF (VHF) de emisie-recepție de pe ambarcațiunile de salvare, prevăzute la Regula III/6.2.1 a acestei convenții;

h) *instrumente internaționale* — convențiile internaționale, rezoluțiile și circularele relevante ale Organizației Maritime Internaționale (IMO), precum și standardele internaționale de încercări relevante;

i) *marcaj* — simbolul prevăzut în art. 8 și în anexa D;

j) *navă* — orice navă care intră sub incidența convențiilor internaționale; nu sunt incluse navele militare;

k) *navă existentă* — o navă care nu este nouă;

l) *navă nouă* — o navă a cărei chilă a fost pusă sau care se găsește într-un stadiu similar de construcție la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri sau ulterior acestei date. În scopul aplicării acestei definiții, prin *stadiu similar de construcție* se va înțelege că:

1. stadiul construcției este identificabil ca fiind specific începutului construcției; și

2. asamblarea respectivei nave este realizată la un nivel reprezentând cel puțin 50 t de material sau 1% din masa estimată a tuturor materialelor pentru corpul și structurile sale, luându-se în considerare valoarea cea mai mică;

m) *organism notificat* — laborator de încercări, organism de certificare sau de inspecție, persoană juridică cu sediul

în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, care a fost desemnat și notificat de către o autoritate competentă ori, respectiv, de către un stat membru, pentru a realiza evaluarea conformității într-un domeniu reglementat și care este cuprins în lista organismelor notificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

n) *proceduri de evaluare a conformității* — procedurile prevăzute în art. 6 și în anexa B;

o) *standarde de încercări* — standardele în versiunea lor actualizată, aplicabile pentru definirea metodelor de încercare și a rezultatelor testelor, dar numai în forma în care se face referire în anexele A.1 și A.2, care sunt stabilite în concordanță cu cerințele convențiilor internaționale, ale rezoluțiilor și circularelor IMO corespunzătoare de către:

1. Organizația Maritimă Internațională (IMO);
2. Organizația Internațională de Standardizare (ISO);
3. Comisia Electrotehnică Internațională (CEI);
4. Comitetul European de Standardizare (CEN);
5. Comitetul European de Standardizare Electrotehnică (CENELEC);
6. Institutul European de Standardizare pentru Telecomunicații (ETSI).

(2) Termenii definiți la alin. (1) se completează cu termenii de specialitate definiți la art. 4 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată.

CAPITOLUL II

Libera circulație

Art. 3. — (1) Echipamentele enumerate în anexa A.1 trebuie să fie conforme cu prevederile aplicabile ale instrumentelor internaționale indicate în această anexă.

(2) Conformitatea echipamentelor cu prevederile aplicabile ale convențiilor internaționale, ale rezoluțiilor și circularelor Organizației Maritime Internaționale se demonstrează numai pe baza standardelor de încercări corespunzătoare și a procedurilor de evaluare a conformității prevăzute în anexa A.1. Pentru toate echipamentele enumerate în anexa A.1, pentru care sunt indicate atât standarde de încercări CEI, cât și ETSI, aceste standarde constituie două opțiuni posibile și producătorul sau reprezentantul său autorizat în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene poate stabili pe care din cele două să o utilizeze.

Art. 4. — (1) Introducerea pe piață sau montarea la bordul navelor a echipamentelor prevăzute în anexa A.1, care poartă marcajul ori sunt conforme din alte motive cu prevederile prezentei hotărâri, nu poate fi interzisă, restrânsă sau împiedicată și nu poate fi refuzată eliberarea ori reînnoirea certificatelor de siguranță corespunzătoare.

(2) Autoritatea competentă trebuie să elibereze o licență radio conform reglementărilor internaționale privind radiocomunicațiile, înainte de eliberarea certificatului de siguranță corespunzător.

Art. 5. — (1) În cazul unei nave noi care, indiferent de pavilionul său, nu este înmatriculată într-un stat membru al Uniunii Europene și care solicită înmatricularea în România, proprietarul trebuie să prezinte Autorității Navale Române lista echipamentelor maritime care poartă marcajul și a celor pentru care solicită echivalarea. Autoritatea Navală Română va supune nava unei inspecții pentru a verifica dacă starea reală a echipamentelor sale corespunde cu certificatele de siguranță sau cu prezenta hotărâre, dacă acestea au aplicat marcajul corespunzător sau dacă sunt echivalente cu aprobarea de tip a echipamentelor, conform prezentei hotărâri.

(2) Cu excepția cazurilor în care echipamentele poartă marcajul sau sunt considerate echivalente de Autoritatea Navală Română, acestea trebuie înlocuite.

(3) Pentru echipamentele considerate echivalente conform prezentului articol, Autoritatea Navală Română

eliberează un certificat, care trebuie să însoțească permanent echipamentul și care conține autorizarea de a instala acele echipamente la bordul navei și impune eventualele restricții sau dispoziții relative la utilizarea lor.

(4) În ceea ce privește echipamentele de radiocomunicații, acestea nu trebuie să influențeze în mod necorespunzător cerințele spectrului de radiofrecvențe.

CAPITOLUL III Conformitatea

Art. 6. — (1) Procedura de evaluare a conformității, definită în detaliu în anexa B, constă din:

a) o examinare EC de tip (modulul B) și, înaintea introducerii pe piață a echipamentului și ca urmare a alegerii producătorului sau reprezentantului său autorizat stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene dintre posibilitățile indicate în anexa A.1, toate echipamentele trebuie supuse declarației de conformitate cu tipul (modulul C) sau declarației de conformitate cu tipul (asigurarea calității producției) (modulul D), sau declarației de conformitate cu tipul (asigurarea calității produselor) (modulul E), sau declarației de conformitate cu tipul (verificarea produselor) (modulul F); sau

b) asigurarea EC totală a calității (modulul H).

(2) Declarația de conformitate cu tipul se face în scris și conține informațiile indicate în anexa B.

(3) În cazul în care echipamentele sunt produse ca unicate sau în serii mici și nu în serie mare sau număr mare, procedura de evaluare a conformității poate consta într-o verificare EC a unității de produs (modulul G).

Art. 7. — (1) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului notifică Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene organismele desemnate pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute la art. 6, împreună cu sarcinile specifice pe care aceste organisme sunt desemnate să le îndeplinească, precum și numerele de identificare alocate în prealabil de Comisia Europeană.

(2) Evaluarea organismelor prevăzute la alin. (1) se realizează de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, avându-se în vedere criteriile minime din anexa C, pe baza unei metodologii de evaluare care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Cel puțin la fiecare 2 ani, Autoritatea Navală Română trebuie să efectueze un audit al organismelor notificate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului. Acest audit trebuie să asigure că fiecare organism notificat continuă să satisfacă criteriile prevăzute în anexa C.

(4) Atunci când Autoritatea Navală Română constată că un organism notificat nu mai întrunește criteriile minime prevăzute în anexa C, informează imediat Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului. Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului retrace desemnarea organismului și informează de îndată Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la decizia adoptată.

Art. 8. — (1) Echipamentele prevăzute în anexa A.1, care sunt conforme cu instrumentele internaționale corepunzătoare și care sunt fabricate conform procedurilor de evaluare a conformității, trebuie să poarte marcajul aplicat de producător sau de reprezentantul său autorizat stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene.

(2) Marcajul trebuie să fie însoțit de numărul de identificare al organismului notificat care a executat procedura de evaluare a conformității atunci când acest organism a intervenit în faza de control al producției, precum și de ultimele două cifre ale anului în cursul căruia a fost aplicat marcajul. Numărul de identificare al organismului notificat trebuie să fie aplicat, sub

responsabilitatea acestuia, fie de însuși organismul notificat, fie de producător sau reprezentantul său autorizat stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene.

(3) Grafica marcajului utilizat este prevăzută în anexa D.

(4) Marcajul se aplică pe echipament sau pe placa indicatoare astfel încât să rămână vizibil, lizibil și să nu poată fi șters de-a lungul întregii durate de viață utile previzibile a echipamentului. Totuși, atunci când natura echipamentului nu permite sau nu se justifică, marcajul se aplică pe ambalaj, pe o etichetă sau pe o broșură însoțitoare.

(5) Se interzice aplicarea oricărui alt marcaj sau inscripții susceptibile de a induce în eroare terți asupra semnificației și graficii marcajului din prezenta hotărâre.

(6) Marcajul trebuie aplicat la sfârșitul fazei de producție.

CAPITOLUL IV Controlul

Art. 9. — (1) Fără a contraveni art. 4, Autoritatea Navală Română poate proceda la verificări prin sondaj ale echipamentelor care poartă marcajul, care se află pe piață și nu au fost încă montate la bordul navelor, pentru a verifica conformitatea cu prevederile prezentei hotărâri. Resursele necesare pentru efectuarea verificărilor prin sondaj care nu sunt prevăzute în modulele de evaluare a conformității din anexa B se suportă conform art. 28 alin. (2) din Legea nr. 608/2001, republicată.

(2) Fără a contraveni art. 4, după montarea la bordul unei nave care arborează pavilion român a unui echipament care satisface prevederile acestei hotărâri și atunci când sunt cerute probe de funcționare la bord de către instrumentele internaționale pentru motive de siguranță și/sau prevenirea poluării, sub rezerva că aceste probe nu dublează procedurile de evaluare a conformității deja efectuate, acestea se vor realiza în prezența unui inspector al Autorității Navale Române. Autoritatea Navală Română poate solicita producătorului acestui echipament, reprezentantului său autorizat stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene sau persoanei responsabile pentru comercializarea în România ori în Uniunea Europeană să îi pună la dispoziție rapoartele de inspecție sau de probe.

Art. 10. — La eliberarea sau reînnoirea certificatelor de siguranță corespunzătoare, Autoritatea Navală Română trebuie să verifice, la nevoie prin sondaj, dacă echipamentele montate la bordul navelor sunt conforme cu cerințele prezentei hotărâri. Pentru toate echipamentele care poartă marcaj există prezumția de conformitate cu aceste cerințe, sub rezerva unor eventuale încercări care se efectuează conform art. 9 alin. (2). Declarația de conformitate cu tipul trebuie să însoțească echipamentul.

Art. 11. — (1) În cazul în care Autoritatea Navală Română constată, în timpul unei inspecții sau în alt mod, că un echipament prevăzută în anexa A.1, care poartă marcajul, deși este corect instalat, întreținut și utilizat în conformitate cu destinația lui, pune în pericol sănătatea și/sau siguranța echipajului, pasagerilor sau, după caz, a altor persoane ori poluează mediul marin, aceasta trebuie să adopte toate măsurile provizorii corespunzătoare care pot fi, după caz, fie retragerea de pe piață a echipamentului respectiv, fie interzicerea sau restricționarea introducerii acestuia pe piață ori utilizarea lui la bordul navelor pentru care a eliberat certificate de siguranță.

(2) Autoritatea Navală Română trebuie să informeze în scris Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului asupra măsurilor adoptate, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii și, în special, dacă neconformitatea se datorează:

a) nerespectării prevederilor art. 3 alin. (1) și (2);

b) aplicării incorecte a standardelor de încercări prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2);

c) deficiențelor din cuprinsul standardelor de încercări.

(3) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va informa Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la măsurile luate, potrivit prevederilor alin. (2).

(4) În cazul în care Autoritatea Navală Română constată că un echipament care poartă marcajul nu este conform prevederilor prezentei hotărâri, ia măsuri împotriva celui care a aplicat marcajul și informează Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului despre decizia sa.

(5) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului informează Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la măsurile luate potrivit prevederilor alin. (4).

CAPITOLUL V

Dispoziții speciale

Art. 12. — (1) Fără a contraveni prevederilor art. 3, în cazuri speciale de inovație tehnică, Autoritatea Navală Română poate autoriza montarea la bordul navelor care arborează pavilionul român a unui echipament care nu este în conformitate cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în prezenta hotărâre, dacă s-a stabilit prin intermediul încercărilor sau prin alt mijloc agreat de Autoritatea Navală Română că echipamentul respectiv este cel puțin la fel de eficient precum un echipament care respectă procedurile de evaluare a conformității. Echipamentele de radiocomunicații nu trebuie să influențeze în mod necorespunzător cerințele spectrului de radiofrecvențe.

(2) Aceste proceduri de încercări nu fac distincție între echipamentele produse în România și cele care sunt produse în alte state.

(3) Pentru echipamentele la care se referă prezentul articol, Autoritatea Navală Română va elibera un certificat care trebuie să însoțească permanent echipamentul și care conține autorizația dată pentru instalarea echipamentului la bordul navelor care arborează pavilionul român, precum și eventualele restricții sau dispoziții relative la utilizarea sa.

(4) În cazul în care Autoritatea Navală Română autorizează instalarea pe o navă care arborează pavilionul român a unui echipament la care se referă prezentul articol, aceasta trebuie să informeze fără întârziere Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, care va comunica Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene datele aferente acestei autorizări, precum și rapoartele referitoare la ansamblul încercărilor, evaluărilor și procedurilor de evaluare a conformității.

(5) Atunci când o navă care arborează pavilionul unui stat membru al Uniunii Europene, având la bord echipamentele prevăzute la alin. (1), este înmatriculată în România, Autoritatea Navală Română poate lua măsurile necesare, care pot include încercări și demonstrații practice, în vederea asigurării că acele echipamente sunt cel puțin la fel de eficiente ca acelea care sunt conforme procedurilor de evaluare a conformității.

Art. 13. — (1) Fără a contraveni prevederilor art. 3, în scopul încercării și evaluării echipamentelor și numai atunci când condițiile următoare sunt îndeplinite, Autoritatea Navală Română poate autoriza montarea la bordul navelor care arborează pavilionul român a unui echipament care nu este în conformitate cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în prezenta hotărâre și care nu intră sub incidența art. 12 dacă:

a) echipamentul are un certificat eliberat de Autoritatea Navală Română, care trebuie să însoțească permanent echipamentul și care conține autorizația de instalare a acestui echipament pe navă, precum și eventualele restricții sau dispoziții referitoare la utilizarea lui;

b) autorizarea este limitată la o perioadă scurtă;

c) echipamentul nu este utilizat în locul unui echipament care satisface cerințele prezentei hotărâri și nu înlocuiește

un astfel de echipament, care trebuie să fie la bordul navei în stare bună și gata de a fi utilizat imediat.

(2) Echipamentele de radiocomunicații nu trebuie să influențeze în mod necorespunzător cerințele spectrului de radiofrecvențe.

Art. 14. — (1) Atunci când un echipament trebuie înlocuit într-un port aflat în afara României sau Uniunii Europene și în cazuri speciale, care trebuie deplin justificate Autorității Navale Române, în care instalarea unui echipament care are aprobarea EC de tip nu este posibilă din motive de lipsă de timp, de întârziere sau costuri, se poate instala un echipament diferit urmând procedura:

a) echipamentul este însoțit de un document eliberat de un organism recunoscut echivalent unui organism notificat, în cazul unui acord încheiat între Comunitatea Europeană sau România și respectivul stat terț privind recunoașterea mutuală a unei organizații de acest tip;

b) în cazul în care se dovedește imposibil a se respecta dispozițiile prevăzute la lit. a), un echipament, însoțit de o documentație eliberată de un stat membru al Organizației Maritime Internaționale, care este parte la convențiile pertinente și care certifică conformitatea cu dispozițiile pertinente ale Organizației Maritime Internaționale, poate fi instalat, sub rezerva prevederilor alin. (2) și (3).

(2) Autoritatea Navală Română trebuie informată imediat asupra naturii și caracteristicilor echipamentului prevăzut la alin. (1).

(3) Autoritatea Navală Română se va asigura cu prima ocazie că echipamentul prevăzut la alin. (1), precum și documentația referitoare la încercările acestui echipament sunt conforme cerințelor aplicabile ale instrumentelor internaționale și ale prezentei hotărâri.

(4) Echipamentele de radiocomunicații nu trebuie să afecteze cerințele spectrului de radiofrecvențe.

CAPITOLUL VI

Sanțiuni

Art. 15. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- nerespectarea prevederilor art. 3;
- nerespectarea prevederilor art. 6;
- nerespectarea prevederilor art. 8 și 16;
- nerespectarea prevederilor art. 18.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), retragerea de pe piață și/sau interzicerea montării la bord și a introducerii pe piață a echipamentelor neconforme faptele prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) cu amendă de la 2.500 lei (RON) la 5.000 lei (RON) și interzicerea comercializării până la o dată stabilită de Autoritatea Navală Română împreună cu producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau cu importatorul, după caz, pentru eliminarea neconformităților faptele prevăzute la alin. (1) lit. b);

c) cu amendă de la 2.500 lei (RON) la 5.000 lei (RON), retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață a echipamentelor nemarcate sau marcate incorect faptele prevăzute la alin. (1) lit. c);

d) cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON) și retragerea de pe piață a echipamentelor cu marcaj CS faptele prevăzute la alin. (1) lit. d).

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se fac de către personalul împuternicit al Autorității Navale Române.

(4) Dispozițiilor referitoare la contravenții prevăzute în prezentul articol le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 16. — (1) Fără a contraveni prevederilor art. 1 alin. (1), până la data aderării României la Uniunea Europeană se admite introducerea pe piață și/sau montarea la bordul navelor care arborează pavilionul român a echipamentelor maritime cuprinse în anexa A.1, care sunt aprobate de Autoritatea Navală Română conform procedurilor existente înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Până la data prevăzută la alin. (1) se admit introducerea pe piață și/sau montarea la bordul navelor care arborează pavilionul român a echipamentelor maritime cuprinse în anexa A.1 cu marcajul național de conformitate CS, denumit în continuare *marcaj CS*, prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001, republicată.

(3) În condițiile prevăzute de prezenta hotărâre, se interzice aplicarea pe echipamentele maritime cuprinse în anexa A.1, concomitent, a marcajului definit la art. 2 alin. (1) lit. i) și a marcajului CS.

(4) Marcajul CS prevăzut la alin. (2) se aplică de producător sau de reprezentantul său autorizat stabilit în România.

(5) Marcajul CS este urmat de numărul de identificare al organismului înregistrat în Registrul organismelor recunoscute, care a evaluat conformitatea, conform prevederilor prezentei hotărâri, precum și de ultimele două cifre ale anului în cursul căruia a fost aplicat marcajul CS.

(6) Înainte de introducerea pe piață și/sau montarea la bordul navelor care arborează pavilionul român a echipamentelor maritime cuprinse în anexa A.1 cu marcaj CS, producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia are obligația de a asigura realizarea cerințelor prevăzute la art. 3 și marcarea produselor în conformitate cu prevederile art. 8.

Art. 17. — (1) Până la data aderării României la Uniunea Europeană Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului întocmește lista cuprinzând organismele aprobate să execute procedurile prevăzute la art. 6, indicând sarcinile specifice pe care respectivele organisme trebuie să le îndeplinească, precum și numărul de identificare atribuit.

(2) Lista cuprinzând organismele prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ordinul prevăzut la alin. (2) se modifică și se completează ori de câte ori se actualizează lista cuprinzând organismele aprobate.

(4) Anterior emiterii ordinului prevăzut la alin. (2), Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului solicită înscrierea organismelor recunoscute în Registrul organismelor recunoscute și atribuirea numărului de identificare.

(5) Organismele cuprinse în lista aprobată a organismelor recunoscute acționează, conform prevederilor prezentei hotărâri, de la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la alin. (2).

Art. 18. — (1) De la data aderării României la Uniunea Europeană, echipamentele maritime cuprinse în anexa A.1 se admit a fi introduse pe piață și/sau montate la bordul navelor care arborează pavilionul român numai cu marcajul definit la art. 2 alin. (1) lit. i).

(2) De la data aderării României la Uniunea Europeană se interzice distribuirea, contra cost sau gratuit, a echipamentelor maritime cuprinse în anexa A.1, marcate cu marcajul CS.

Art. 19. — (1) La data aderării României la Uniunea Europeană, ordinul prevăzut la art. 17 alin. (2) se abrogă.

(2) La termenul prevăzut la alin. (1), organismele cuprinse în lista aprobată a organismelor recunoscute pot fi desemnate și notificate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului conform prevederilor art. 7.

Art. 20. — Anexele A.1, A.2, B, C și D*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 21. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 582/2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aprobarea de tip a echipamentelor și produselor pentru nave maritime, prevăzute de convențiile internaționale la care România este parte, cod MLPTL.ANR-EM-2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva Consiliului nr. 96/98/CE privind echipamentul maritim, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 46 din 17 februarie 1997, amendată prin Directiva Comisiei Europene nr. 98/85/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 315 din 25 noiembrie 1998, prin Directiva Comisiei Europene nr. 2001/53/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 204 din 28 iulie 2001, prin Directiva Comisiei Europene nr. 2002/75/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 254 din 23 septembrie 2002, și prin Directiva Comisiei Europene nr. 2002/84/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 324 din 29 noiembrie 2002.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șeres

Ministrul integrării europene,

Anca Daniela Boagiu

p. Ministrul finanțelor publice,

Claudiu Doltu,

secretar de stat

București, 12 aprilie 2006.

Nr. 494.

*) Anexele A.1, A.2, B, C și D se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 bis abonament, care se poate achiziționa și de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2006—14 mai 2007

În baza prevederilor art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. II.2 și ale art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă cotele de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2006—14 mai 2007, prevăzute în anexele nr. 1, 2, 3 și 4 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Gestionarii fondurilor de vânătoare vor recolta în cadrul sezonului de vânătoare 2006—2007 câte 200 de exemplare din speciile: cioara griva (*Corvus corone cornix*), cioara de semănătura (*Corvus frugilegus*), coțofana (*Pica pica*) și gaița (*Garrulus glandarius*) pe fiecare fond de vânătoare, cu posibilitatea reșezării acestora în cadrul aceluiași gestionar, dar fără depășirea numărului maxim astfel stabilit.

Art. 2. — (1) Realizarea cotelor de recoltă aprobate se face, pentru fiecare specie și pentru fiecare fond de vânătoare, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea și practicarea vânătoriei, urmărindu-se conservarea biodiversității faunei cinegetice și păstrarea echilibrului ecologic.

(2) Pe fondurile de vânătoare care se suprapun ariilor naturale protejate, cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin se realizează pe suprafețele din fondurile de vânătoare unde practicarea vânătoriei este admisă potrivit legii, cu avizul administrației ariei naturale protejate respective.

(3) Pentru speciile ciocârlie (*Alauda arvensis*) și prepeliță (*Coturnix coturnix*) numărul maxim de exemplare ce se pot recolta într-o zi, de către fiecare vânător înscris în autorizația de vânătoare, este de 100, respectiv 50.

(4) Cotele de recoltă aprobate pentru vânătorii cetățeni străini, prevăzute în anexele nr. 1—3, sunt maximale și pot fi realizate în funcție de solicitările existente din partea vânătorilor români.

(5) Cotele de recoltă aprobate pentru speciile de mamifere, prevăzute în anexa nr. 4, pot fi realizate cu vânătorii cetățeni români sau străini, în funcție de solicitările existente din partea vânătorilor români.

Art. 3. — (1) În situații temeinic justificate, impuse de modificarea condițiilor ecologice din cuprinsul fiecărui fond de vânătoare și a mișcărilor naturale de efective, în cursul sezonului de vânătoare 2006—2007, la solicitarea gestionarilor

fondurilor de vânătoare, inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare analizează și aprobă, pe baza documentelor de constatare, reșezarea între fonduri de vânătoare a cotelor de recoltă aprobate la speciile de vânat, cuprinse în anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

(2) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare vor înainta organismului de specialitate din Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, lunar, situația actualizată a aprobărilor de reșezare a cotelor de recoltă, emise în baza prevederilor alin. (1).

Art. 4. — (1) În cazul efectuării în cursul sezonului de vânătoare 2006—2007 a unor acțiuni de populare a fondurilor de vânătoare cu specii de vânat sedentar, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE analizează și aprobă, după caz, cu viza inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare, la solicitarea gestionarilor fondurilor de vânătoare, suplimentarea cotelor de recoltă, aprobate inițial, pentru speciile de vânat care au făcut obiectul acțiunilor de populare.

(2) Eventuale solicitări formulate de gestionarii fondurilor de vânătoare pentru suplimentarea, respectiv reducerea cotelor de recoltă aprobate la nivel de gestionar potrivit prevederilor prezentului ordin, se soluționează de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE în baza rapoartelor întocmite de inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.

Art. 5. — Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, cotele de recoltă aprobate pentru vânătorii români, potrivit prezentului ordin, pot fi realizate și de vânătorii cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene.

Art. 6. — Controlul aplicării prevederilor prezentului ordin se asigură de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și de inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar anexele nr. 1, 2, 3, și 4 se comunică gestionarilor fondurilor de vânătoare și inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare de către organismul de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 11 mai 2006.
Nr. 315.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115903